

АСТРОЛОГ ЗА КУЛІСАМИ ІСТОРІЇ

Андрій Поправко

ЦИКЛИ ПЛУТОНА ТА ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

Самі астрологи часто жартують: “Астрологія — наука про минуле”. Справді, значно важче прогнозувати майбутню подію, ніж астрологічно пояснити її, коли вона вже сталася. Але ця ж сентенція має інший зміст: астрологія може приспівати на поміч історії, і зараз, коли будується незалежна Україна, так важливо розібратися в багатовіковій — слаavnій і трагічній, заплутаній і спотвореній — історії України.

У мундіальній астрології, що має справу з історичними подіями в країнах світу, особливу роль відіграють цикли планет, причому — повільних, які здійснюють обертання відносно точки весняного рівнодення екліптики за тривалий час.

Розглянемо цикли найповільнішої — Плутона.

Плутон — планета, яка потужно “впливає” своїми енергіями на маси людей, сприяє консолідації, оновленню суспільства, особливо при гармонійних аспектах, а при дисгармонійних — несе руйнування, смерть кровопролитні війни. Плутон сприяє загибелі старого і дає народження новому, що, звичайно, не відбувається безболісно. Це планета відродження й перетворення.

Тому проходження Плутона по ділянці екліптики, “забарвленій” енергетикою Тельця, або як кажуть астрологи: по знаку Тельця, пов’язаному з Україною, завжди позначається на її історії, знаменує початок нових історичних етапів.

Плутон був у Тельці 882 року, коли сів у Києві, віроломно захопивши владу, варязький конунг (воєвода) Олег, і народилася держава Рюриковичів, яку ми називаємо Київською Руссю, хоча ця назва давніша за Олега.

Київська Русь мала яскраво виражені тельцівські риси, що, окрім подій наступної історії, підтверджує й карта неба 882 р. У той рік у Тельці перебували ще й Сатурн та Прозерпіна. А якщо Олег захопив стіл навесні, то й інші планети.

Але Київська Русь постала в історії як федеративно-конфедеративна держава, з вираженою децентралізацією влади. В космограмі Нептун в Овні в опозиції до Урану у Терезах; Юпітер у Водолії в квадратурі до Плутона, Марс в Козерогу — розширення держави (переважно у північно-східному напрямку), боротьба за владу, міжусобиці. Розташування планет не дає підстав сумнівам щодо істинності літописного запису про рік цієї події.

Коли Плутон, здійснивши оберт колом екліптики, повернувся у Телець (1116 – 1149 рр.), була здійснена спроба більшої централізації влади за Володимира Мономаха (князував у Києві з 1113 по 1125 рр.) та його старшого сина Мстислава (1125 – 1132 рр.), яка, зрештою, успіхом не завершилася, бо після вокняжіння Ярополка Володимировича Русь остаточно розпалася на незалежні князівства, влада Києва вже не поширювалася на інші великокняжі землі. Починає зростати роль Володимиро-Суздальського князівства (звідки, власне, і пішла Московія-Росія), а з іншого боку — князівства Галицького (1144 року князь Володимирко переносить столицю з Перемишля у Галич), яке, як незалежна держава (нетривалий період у формальному васалітеті до Золотої орди) проіснувало два століття. Було широко відомим у Європі як королівство Галиції й Лодомерії.

У 1237 – 1240 рр. Київська Русь остаточно впала під натиском монголо-татар (Плутон у Терезах — VI знаку, або солярному домі, — пілпорядкування, окупації), а

1246 р., коли Плутон увійшов у Скорпіон і став у опозицію до свого місця 882 р. (заснування Київської Русі), тобто зробив рівно півтора оберти, була зліквідована князівська влада в Києві.

Коли Плутон знову повернувся у Телець, почався новий етап в історії України: 1363 року відбулася велика, славетна битва, значення якої через зрозумілі причини применшувалася (вона просто замовчувалася!). Значення її перевершує всім відому Куликовську битву. В урочищі Синя Вода (Поділля) під проводом литовського князя Ольгерда об'єднані литовсько-українські раті розбили монголо-татар, і майже всі українські землі остаточно визволилися з-під влади Золотої Орди, увійшовши до складу Великого князівства Литовського — величезної держави від Балтійського до Чорного морів, від Західного Бугу до Оки. Ця велика перемога, зауважимо, мала політичні наслідки, на відміну від перемоги на Куликовім полі. Остання, що сталася на 17 років пізніше, мала лише моральне значення, бо відразу після поразки Орда знову жорстко утвердила свою владу над Московією ще на ціле століття.

До речі, під час битви 1363 р. Юпітер — планета перемоги та величі події (у з'єднанні з Марсом!) знаходився в тій же точці екліптики, де перебував в день також переможної для Литви і союзників битви Грюнвальдської (15 липня 1410 р.).

Українські землі у складі Великого князівства Литовського мали широку автономію (яка, щоправда, з часом урізувалася): литовські князі мало втручалися у внутрішнє життя князівств українських; українські вельможі мали широкі права і брали участь у державному житті Литовської держави; містам надавалось Магдебурзьке право; закони України (“Руську правду” Ярослава) було взято за основу Литовського законодавства (так званий “Статут Князівства Литовського”), яке, збагатившись законотворчими надбаннями Західної Європи, “повернуло борг” — відомим “Литовським Статутом” користувались в Україні до середини XVIII ст. та й пізніше; державною мовою в Литві тривалий час була українсько-білоруська, що називалася “руською”.

Зближення Литви й Польщі, яке почалося ще при знаходженні Плутона в Тельці (Кревська унія 1485 р.), завершилося 1569 року Люблінською унією, внаслідок чого Литва була інкорпорована Річчю Посполитою, разом з українськими землями від Волині до Лівобережжя. Унія в Любліні відбулася у винятково несприятливих для України астрологічних умовах...

Повернення Плутона у Телець у 1606 – 1639 рр. — час російської смуги (Телець — четвертий знак для Водолія: підриє влад), в яку була втягнена й Україна, але головним чином вплив планети позначився зростанням ролі й сили Запорізького козацтва, піднесенням хвилі визвольного руху. Усвідомлення необхідності визволення консолідує українське суспільство (на жаль, щодо шляхів здобуття волі спільної — хоч би переважаючої! — думки досягти не вдалося. Це час діяльності Петра Сагайдачного, Михайла Дорошенка, Івана Сулими, Тараса Трясила та інших; час успішних воєн з Кримом і Туреччиною: походи на Трапезунд (1614) і Стамбул (1624), перемога в Хотинській битві (1621); козацько-селянські повстання 1625, 1630 – 31, 1637 – 38 рр.

Спроба здобуття волі через військовий союз з Московією (1654) до успіху Україну не привела: Плутон, пройшовши через II-й с.д. (Близнюки), виснажив її фізичні й економічні ресурси (суть II-го дому), і марно цей час отримав назву “руїна”.

Наступне повернення Плутона у Телець припадає на 1851 – 1884 рр. Цей період історики України називають “добою соборності”. У свідомості народу з новою силою нуртує ідея визволення, власної гідності, єдності розділеної двома імперіями України. З астрологічної точки зору то був унікальний період, бо у Тельці послідовно перебували

й інші доленосні планети: Нептун у 1875 – 88, Уран у 1851 – 58, Сатурн у 1851 – 53 та 1881 – 83 рр.

Консолідація відбувалася через сферу культури, діяльність культурно-просвітницьких товариств: “Кирило-Мефодієвське братство”, “Громада” і “Стара Громада”, “Товариство ім. Т.Шевченка” та ін. Творчість Великого Кобзаря стає загальновідомою в Україні. Можна сказати, що він стояв біля витоків піднесення й розвитку української культури і свідомості народу, безсмертним творчим духом своїм підживлював це зростання.

Окреслений час — період активної діяльності української інтелігенції: літераторів, етнографів, істориків, філологів, митців. Згадаймо тих, хто готував цей культурницький вибух, зустрівши другу половину XIX століття у зрілому віці, і тих, чий творчий шлях у той період розпочався, хоча, ясна річ, всіх перелічити неможливо (порядок довільний): П.Куліш, М.Костомаров, М.Максимович, І.Срезневський, О.Бодянский, В.Антонович, М. і С. Гулак-Артемівські (історик права і композитор), М.Драгоманов, П.Чубинський, П.Житецький, П.Юркевич, Я.Головацький, О.Федькович, С. і Г. Воробкевичі, П.Маркович, В.Білозерський, В.Тарновський, Є.Милорадович-Скоропадська, В.Барвінський, І.Франко, М.Павлик, Марко Вовчок, М.Кропивницький, І.Нечуй-Левицький, М.Володимирський-Буданов, О.Кониський, М.Старицький, Б.Познанський, М.Лисенко, О.Лазаревський, О.Потебня, О.Пчілка, О.Русов і багато, багато інших. Значна частина українських (за походженням і духом) діячів культури вважаються російськими, як наприклад, видатний педагог К.Ушинський, літературо- і мовознавець Д.Овсянко-Куликовський, а особливо багато до росіян залучають живописців: К.Трутовського, К.Флавицького, М.Ге, К. і В. Маковських, Г. та І. Мясоедових, М.Врубеля — це стосовно другої половини XIX ст., а скільки можна навести імен митців попередніх і наступних часів! Коріння в Україні мав і І.Репін. Недарма його тягнуло до теми запорозьких козаків.

Усе, закладене тоді, а також і те, що Україна “накопичила” за час проходження Плутона через “нічні” солярні доми (з Близнюків по Терези включно), сплативши вагому частину кармічних боргів, проявилось і ще мусить проявитися тепер, коли — через півоберту Плутона — Україна нарешті здобула незалежність (VII-й с.д. — “вихід у світ”).

Проте положення Плутона у Скорпіоні в момент проголошення незалежності у 1991 р. ще випробовуватиме Україну на розрив, на вміння знайти баланс — між регіонами, між партіями, концепціями, між низами і верхами, у стосунках з сусідніми країнами (головно — з Росією). Чи зможе Україна вирішити свої проблеми, не дійшовши до усобиць, як це надто часто траплялось в її історії?..

Варто відзначити, що нинішня спроба побудови незалежної держави відбувається в астрологічно сприятливіших умовах, ніж це було у 1917 – 1920 рр.

Не випадково незалежність здобута у ненасильницький спосіб — це результат переважно ненасильницького характеру плутоніанської консолідації у минулому столітті.

Хоча насильство не обминуло тоді Україну: були селянські повстання (60-ті роки XIX ст. — відміна кріпацтва супроводжувалась *скороченням* земельних ділянок українського селянства), була Кримська війна 1854 – 56 рр. (як зазначалося, Крим — “скорпіонський” субрегіон України-Тельця).

Ми почали історичний екскурс від часів Київської Русі. А що, коли зазирнути у глибину віків? Коротко про події, що сталися під час перебування Плутона в Тельці:

627 – 660 рр. Звільнення Русі від обрив (аварів) і початок протистояння з новою загрозою — Хозарським каганатом. Старі племінні угруповання Русі — анти, алани, роксолани, боруски, савари, дуліби — заміщуються новими — полянами, сіверянами, деревлянами, дреговичами, волинянами. Імовірно, саме в той час виникають три давньоруських князівства, знаних з арабських і перських джерел як: Куявія (Київщина), Славія, або Салаб (Сіверянщина) і Артанія (Прип'ятьське Полісся). У Криму посилюється Суразька Русь (у VII – VIII ст. Візантія не має політичного впливу на Крим).

383 – 415 рр. Русь-Антія після смерті готського короля Германаріха звільнюється від зверхності готів (“Велесова Книга” підтверджує їх панування над русами). Натомість з’являються гуни і починається їх експансія на Захід, задля чого військові формування Русі долучаються до гунського війська. Зазначимо, що “Велесова Книга” заперечує панування гунів — “егунів” — над Руссю. Але оповідає про створення двох держав на терені України-Русі: Київської Русі (або Києви) та Антії. Сходження з історичного кону Черняхівської археологічної культури.

138 – 169 рр. Зарубинецька культура заміщується Черняхівською, що розпросторюється від Карпат і Нижнього Дунаю до Прип'яті і Лівобережжя. Райони найгустішого скупчення пам'яток: території Київщини, Черкащини, Волині і Поділля. “Черняхівська” Русь-Україна успішно протистоїть Риму, що захопив союзна русам Дакію. За “Велесовою Книгою”, існуючі на Русі дві великих держави (або племінних угруповання) Русколань (Роксоланія) і Борусія об'єднуються. Наступає черговий період розквіту причорноморських міст: Ольбії, Тіри, Херсонеса. Саме в цей час К.Птолемей складав свою географічну мапу, де відмітив, окрім багатьох міст і поселень у Північному Причорномор'ї, п'ять міст на Дніпрі і три на його “рукаві” (вірогідно, Прип'яті).

108 – 76 рр. до н.е. Поширення і розквіт Пшеворсько-Зарубинецької культури. “Велесова Книга” оповідає про переселення предків з Карпат до Дніпра (“за 1000 років до Діра”). Іде суперечка між Скіфським царством у степовій Тавриці у союзі з роксоланами проти Херсонесу, Боспорського царства і Понту (в анатолійській Малій Каппадокії). Цар останнього, Мітридат VI Евпатор, утверджується в Криму, організує і очолює боротьбу причорноморських народів проти експансії Риму. Три військові кампанії — з 89 по 63 рр. — закінчилися поразками. Скіфи й роксолани не підтримали коаліцію, через що їм самим довелося протягом декількох століть стримувати зміцнілу Римську імперію і її східну “доньку” Візантію.

353 – 321 рр. до н.е. У Скіфії міцну державу створює цар Атей. Але інтереси Скіфії на Балканах і в Причорномор'ї розбігаються з планами македонських царів Філіпа та знаменитого Олександра. У битві 339 р. Філіп вирушив з військом проти скіфів і переміг, цар Атей загинув, але скіфи не пустили македонян за Дунай. У 331 р. полководець Олександра Македонського Зопіріон вдерся у Скіфію і взяв в облогу Ольбію. Ольбіюполіти успішно утримали місто, а невдовзі скіфське військо вдарило по тилах греко-македонян і вигнало їх за Дунай. І хоча інший полководець Олександра, Лісімах, примусив скіфів, що рушили походом у Фракію, повернути назад, але думку завоювати Скіфію цар-завойовник полишив.

597 – 566 рр. до н.е. Початок нової епохи в історії нашої країни: консолідація і розквіт Скіфії. Наприкінці VII ст. до н.е. скіфи-арії повертаються з Пенджабу до Придніпров'я — Причорномор'я. Про це декілька разів, з багатьма подробицями, оповідається у “Велесовій Книзі”. Приходні — на чолі з царськими скіфами, що мали пізнішу назву роксолани (*рокс* — “цар”) — зливаються з тубільними сородичами — на чолі з борисфенітами (пізніше: борусками) та орачами (залишки древніх оріїв-араттів).

Починається будівництво численних міст, серед яких виділяється Голунь (у Геродота — Гелон) — розкопане археологами Більське городище, яке перевершує за площею всі великі міста античної епохи. За “Велесовою Книгою”, майже водночас з Голунню постає й Київ (Кий названий як князь, під чийм проводом орії переселялися до Дніпра). У цьому ж, VI-му, столітті засновується мілетянами (за легендою) Ольбія. Скіфія VI – IV ст. до н.е., про яку з захопленням писав Геродот, зробила вагомий внесок у світову культуру.

На цьому закінчимо екскурс у глибини віків.

А коли ж Плутон знову опиниться у Тельці? Це станеться аж 2095 р. (і перебуватиме по 2129 р.). Почнеться новий етап розвитку України. Але найвище її піднесення слід очікувати іще через один оберт — з 2339 р. Саме на XXIV сторіччя припадає кінець 720-літнього циклу, у який вписується українська історія. Саме тоді Україна постане у всій своїй величчї і красі. І саме на XXIV століття багато хто з провидців передбачав прихід “золотого віку”...